

Mag ik mijn zwaar ziek kleinkind 'milder' opvoeden? - 04/04/2009

Mijn kleinkind is zwaar ziek. Mogen we het dan 'milder' opvoeden? Is het dan echt nodig naar school te blijven gaan?

Zwaar zieke kinderen die niet meer naar school moeten, krijgen de indruk dat er voor hen geen toekomst meer is

Kinderen met een chronische ziekte, ze zijn er steeds meer. Velen hebben problemen met de luchtwegen, zoals astma of allergie, anderen herstellen van kanker. Naast de medische behandeling is het belangrijk dat de ontwikkeling doorloopt. Dat vraagt weerbaarheid. Het medicijn om dat te versterken, is vrij eenvoudig: ouders die je graag zien, een gezin dat je steunt, onderwijs op je niveau en vrienden om je heen. Milder zijn voor het zieke kind maakt daar uiteraard ook deel van uit.

Maar niet te lang. Want opvoeden blijft een samenspel tussen met veel liefde rekening houden met het kind en toch duidelijk leidinggeven. Bij kinderen die zwaar ziek zijn of een zwaar herstel achter de rug hebben, komt de discussie wel vaker voor of het nu echt nodig is dat ze een dieet volgen of heel strikt hun medicatie nemen, ze moeten al zo veel missen. Het lijkt er dan op alsof op je strepen staan dat het kind die regels opvolgt, een vorm van pesten is. Is dat je gevoel, dan onderschat je hoe belangrijk het is voor kinderen om te voelen dat mama en papa echt een toekomst voor hen zien. Kinderen die een zwakkere gezondheid hebben, zijn extra gevoelig voor alle signalen die erop kunnen wijzen dat je twijfelt aan een volledig herstel. Ze denken sneller aan doodgaan dan vele ouders menen. Ze denken dat mensen geheimen voor hen hebben. Dat er nog een zware operatie zal volgen waarover niemand iets wil zeggen, of dat er veel kans is dat de behandeling zal mislukken. Sommige kinderen *foefelen* met de medicatie om je zo te dwingen een veel duidelijker standpunt in te nemen. Mama zegt: 'Ik wil echt dat je het dieet opvolgt, je hebt nog een lange weg in je leven, het zal je kracht geven!' 'Oef,' denkt de dochter, 'goed dat ik weigerde te eten, want nu heeft mama het eens heel duidelijk gezegd: ik heb nog een lang leven tegood!'

Ik ben natuurlijk blij dat je als grootmoeder mee een steuntje wil geven. Voor families met een chronisch ziek kind kan het een zware opdracht zijn om ondanks alles een nieuw positief doel in het leven te vinden. Maar het kind is daarvan afhankelijk. Dus je mag je kleinkind wat verwennen omdat het ziek is, op voorwaarde

dat je dat niet doet omdat je het kind een sukkelaar vindt. Wel omdat het voor hem al eens plezierig is dat je heerlijk onpedagogisch bent en eens een keer de regels aan je laars lapt. Voor één keer, omdat hij al zo flink meewerkt en omdat we morgen er weer flink tegenaan gaan.

Om dezelfde reden is het trouwens belangrijk dat zieke kinderen zo veel mogelijk naar school blijven gaan. Dat de klas je niet vergeet, de dagelijkse babbel met je klasgenoten, in de rekenles voelen dat je hoofd nog altijd heel wat kan... Dat geeft steun aan de weerbaarheid van het kind. In je vraag stel je het nut van de school in vraag. Dat onderwerp komt vaak aan bod, ouders vragen me of het echt nodig is een kind lastig te vallen met lessen, laat het een beetje genieten van het leven! Maar dan onderschat je hoezeer de klas net het medicijn kan zijn dat het kind dat genieten aanbiedt.

Waarover gaat het op school? Daar kijk en denk je over de toekomst. Daar leer je wat nodig is om straks een eigen leven te kunnen opbouwen los van mama en papa, met de fierheid het op eigen kracht te doen. Kinderen die omwille van ziekte niet meer naar school moeten, begrijpen daar vaak uit dat de volwassenen niet meer geloven dat er voor hen nog toekomst is. Als we kijken naar de cijfers van schoolverzuim, valt op dat kinderen met een ernstige ziekte het minst afwezig zijn buiten de periodes dat ze in het ziekenhuis liggen. Alsof zij het best van alle kinderen voelen hoe belangrijk een school eigenlijk is om je gezond te houden en overtuigd te blijven dat er ergens in de wereld op een dag een eigen plekje voor je klaarligt.

In 'De Opvoedingsdokter' gaat de bekende kinder- en jeugdpsychiater Peter Adriaenssens wekelijks in op een lezersvraag over opvoeden. Peter Adriaenssens is de auteur van verscheidene klassiekers over het opvoeden van kinderen.